

Aben Rådgivning med Helene (og mor Lotte) !

19.07.07

Mor går ind sammen med Helene, som er en mut udseende pige med langt rødligt hår med et bandana på. Moren fortæller, at hun gerne vil have Helene til en psykolog, men hun tror ikke på, at man kan tvinge det igennem.

Hun snakker løs om de forskellige ting, som allerede står i vores papirer i forvejen – samt lidt nye oplysninger. Veninden, [redacted], som er mor til [redacted], døde i februar, og Lotte havde lovet hende at sørge for, at [redacted] får sin uddannelse. Så hvis han ikke møder op på sin læreplads, skal chefen ringe til hende, og så sørger hun for, at han kommer af sted.

Helene vil ikke have, at [redacted] kommer i huset mere, men moren siger, at Helene gerne vil bestemme, hvem der kommer i huset, og det kan hun ikke få lov til.

De var på Familieværkstedet for 3 uger siden og talte der med en kvinde, som ikke virkede til at have styr på ret meget. Der følte Helene sig ikke tryk, og hun ønskede ikke at tale med terapeuten igen.

Tvillingebroren, Henrik, har haft det svært i skolen, mens Helene er en stærk pige, som kan det, hun vil. De har gået i samme klasse indtil sidste år i 10. klasse.

Jeg spørger, hvordan de forestiller sig, at vi skal komme videre – om jeg skal tale alene med Helene – og det er de begge indforståede med. Så moren går ud og venter, mens vi taler videre.

Helene fortæller, at moren er god til at tale om tingene andre steder – med rådgiver, psykolog, terapeut – men det foregår anderledes derhjemme. Der er hun mere streng, og der er mange regler og ikke så meget snak om det. Helene må fx ikke være så meget sammen med sine venner, som hun gerne ville, men skal tilbringe meget tid hjemme med familien.

Helene synes ikke selv, at hun har ret mange venner – 2 piger og en dreng – så det er ikke så voldsomt. Resten er mere bekendte, man ikke ser så tit.

Hendes kæreste hjælper hende meget. Han var fx en stor støtte for hende, da hun stak af hjemmefra og boede i 2 uger hos sin veninde og hendes alkoholiserede mor, som kan være meget sød, når hun ikke er fuld. Men der svingede det også, om kæresten kunne få lov til at komme, eller om han blev smidt ud efter få minutter af venindens mor.

Helene oplever ikke selv problemer ift. sin kæreste, men der er og har været noget uro omkring nogle fyre, som har lagt op til Helene, og som viste sig at være meget gode venner med Strit [redacted]. Efter at hun afviste dem, har de forsøgt at ødelægge forholdet ml. Strit og Helene, og de forstår ikke rigtig, at de to vil bruge tid alene sammen.

Ingen er rigtig positive overfor kæresten, men Strits far er glad for Helene, og hun kan godt lide hans familie. (Hvorfor kan de ikke lide ham?) Strit er knap 7 år ældre end hende, han har ikke et specielt godt udseende – ”Det var ikke pgra. udseendet, at jeg faldt for ham.” – han er lidt indadvendt. Strit er uddannet som It-supporter, men han har ikke været i praktik under uddannelsen (hvilket mange vist ikke er) og kan derfor ikke få et arbejde.

Helene oplever, at de forstår hinanden, for han er også blevet svigtet – ikke ved overgreb men andet – og blevet mobbet. Men forældrene og især moren hakker altid på kæresten og kritiserer fx hans ringe bolig. Det har Helene ellers hjulpet ham med at skaffe, og det var svært at få fat i noget. Strit og Helene mødte hinanden ved rollespil på Ungdomsskolen i efteråret '05. Han var leder af gruppen. De sås lidt fast i foråret, og i april '06 spurgte han hende så, om de skulle være kærester.

Helene fortæller, at hun har fortalt Strit alt, hvad hun har været udsat for – eller ”Alt hvad jeg kunne få over mine læber.”

I starten var familien støttende ift. Strit, men så begyndte broren at sige, at han ikke var noget for hende osv, og faren sagde det samme. Moren var stadig støttende lidt tid, men så begyndte hun også at hakke på ham.

Jeg spørger ind til [redacted] og overgrebene. Det startede, da Helene var 7 år, hvor [redacted] som er 4-5 år ældre end hende (hun har indtil for nylig troet, at han kun var 2-3 år ældre), ville gramse på hende. Og et par år senere begyndte han at bede hende tage tøjet af. Han lukkede døren og holdt den, og han ville gerne gå tur med hende alene uden tvillingebroren, Henrik, som ellers var og er hans bedste kammerat. Når de gik tur, tog [redacted] Helene med ned på en legeplads, hvor der er nogle offentlige toiletter, og det skulle helst være, når der ikke var andre dernede – fx når det var koldt.

Dernede pressede [redacted] hende til at tage tøjet af, og hvis det ikke gik stærkt nok, så hev han det af hende, men han fik aldrig ødelagt noget, så det kunne ses. Så stak han fingrene og forskellige ting op i hende – fx de små plastkrør man kunne købe med salmiakpulver i. [redacted] rørte ved sig selv samtidig inde under sit tøj men aldrig uden tøj på.

[redacted] truede hende med, at hvis hun ikke gjorde, som han sagde, så ville han ødelægge venskabet med Henrik, som ikke havde (og har?) andre venner. Og det ville Helene ikke være skyldt i, for hun vil aldrig skade sin tvillingebror – han er jo en del af hende selv.

Da Helene gik i 5.-6. klasse, havde hun seksualundervisning og fandt ud af, at det, der skete, var forkert. Hun meldte sig til selvforsvar på Ungdomsskolen (tror jeg nok) og gik til det længe.

Før sin konfirmation – nok sommeren 2001 – skulle Helene, Henrik og [redacted] sove i telt ude i familiens have. De spillede kort derude, og Henrik gad ikke mere, så han gik ind. Så lagde [redacted] sig ovenpå Helene og tog hånden op under hendes nederdel, men det lykkedes hende at komme fri. Hun var utroligt bange for ham, og hun husker, at lynlåsen satte sig fast, så det var svært at komme ud derfra. Men det lykkedes hende at slippe ud, og hun løb ind til sine forældre og sagde, at hun godt ville have, at [redacted] tog hjem.

Da de kom derud, så der pænt og ryddeligt ud, og [redacted] lå med kortene i hånden i sin sovepose, som om han sov. Helene sneg sig så til at sove inde i sin egen seng men satte sit vækkeur til at ringe meget tidligt, så hun kunne lægge sig ud i teltet. Og så ville hendes forældre ikke opdage, at hun ikke havde sovet derude.

Da [redacted] mor var blevet syg (2005-06), sendte Helenes mor hende hen til [redacted] for at trøste ham og holde ham med selskab. Han ville fylde alkohol i hende og have hende til at sidde på sit skød, og én af gangene endte Helene med at flygte med sin jakke og sko i hånden for at komme hurtigst muligt væk derfra.

Det var i løbet af foråret '06, at hun begyndte at komme en del hos Strit, og det var til dels for at undgå kontakt med [redacted]. På det tidspunkt blev [redacted] også jaloux og tog nogle gange hårdt fat i Helenes arm og sagde, at hun skulle kende sin plads og lade være med at rende med en masse drenge. I april '06 spørger Strit hende så, om hun vil være kæreste med ham, og det siger hun ja til.

Den 2. januar i år blev Helene kørt ned og fik en mindre hjernerystelse mm. Dengang skrev [redacted] til hende, at han gerne ville komme og 'se' til hende – netop i anførselstegn. Siden den ulykke har hun

været bedre til at få sagt fra overfor ham. Men det er stadig vigtigt for Helene at understrege, at hun heller ikke ønsker at ødelægge venskabet ml. [redacted] og Henrik.

Hun er dog træt af at høre om [redacted] hele tiden og igen. Hendes mor kommer tit og fortæller, at nu har [redacted] gjort det og det, nu har han fået en lejlighed og ny fladskærm, og det skulle Helene tage op og se, og nu har [redacted] været i biografen med Henrik osv.

Helenes forhold til sin familie er på flere måneder kompliceret. Jeg opdager, at hun kalder sin mor for Lotte, og hun fortæller, at de ikke måtte sige mor, fordi moren var og er dagplejemor, og så ville de små børn også gøre det. Faren reagerer heller ikke på ordet Far, så ham kalder de også ved navn. Far kommer fra en indremissionsk familie, men det er ikke noget, der praktiseres hjemme i Helenes familie, og selvom hun er konfirmeret, så har hun siden ændret mening og tror i dag ikke på Gud.

Helene lærte først sin mormor at kende for et par år siden, og det viser sig, at Lottes mor fik børn i en meget ung alder og bortadopterede dem. Men da Lotte var 3 år, blev hun og nogle af hendes søskende hentet hjem igen af moren, som ville bevise, at hun godt kunne klare at være mor for dem.

Forældrene blander sig i ALT. Hvis Helene fx arbejder for meget, så er det galt, og siger hun Nej til at tage en vagt ekstra, så får hun også skæld ud. Hendes dør kan ikke låses, og der har for et par år siden været talt om, at hun skulle have en ny dør. Men det har ikke været nævnt i de sidste par år. Og forældrene går gerne ind uden at banke på. Det er i det hele taget ikke tilladt at have hemmeligheder for forældrene.

Helene skal arbejde en del i ferien, men hun har fri i 3 uger. Og der fik hun først at vide, at den ene uge skulle helliges familien, én uge ville hun så være sammen med sin kæreste og én uge med vennerne. Men nu har hendes mor sagt, at Helene skal være hjemme i 2 uger. I sidste uge boede hun hos Strit, men i disse uger må hun ikke se ham. Så de kan kun skrive sammen på Messenger, og det bliver også begrænset, for Henrik siger, at det går ind og ødelægger netadgangen, og det er alt, hvad han laver hele dagen.

Ift. Henrik har Helene ofte en voksenrolle, fordi han er temmelig ubehjælpesom. Hun skal tørre hans hår, snøre hans snørebånd og lave mad til ham, hvis han beder hende om det. Hun holder også af ham, men han er tydeligvis tit ikke særlig sød ved hende, medmindre han skal opnå noget.

Helene stak af til sin veninde for nylig, fordi forældrene blev ved med at råbe af hende. Hun passede stadig sin skole og gik til prøverne, hvor hun fik gode nok karakterer. Hun fik i den periode 3-4 e-mails fra sin mor og skrev 2 tilbage igen. Forældrene kontaktede hende ellers ikke.

Helene vil også lige fortælle mig, at hun har løjet for sin mor. Hun har af forældrene fået forbud mod at køre forbi sin kæreste på vej hjem fra arbejde, selvom det faktisk lå på hjemvejen. Og det har hun så gjort alligevel 4-5 gange i alt.

Jeg spørger, hvor meget Lotte ved om de ting med [redacted], og Helene mener, at hun efterhånden ved det hele. Hun er i tvivl, om moren ved, at [redacted] har stukket ting og fingre op i hende, men det er i orden, at hun får det at vide.

I min snak med Helene er det vigtigt for mig løbende at støtte Helene i, at hun ikke er forkert og ikke har gjort noget forkert, at [redacted] handlinger er meget forkerte og grænseoverskridende, og at det er forståeligt, hvis hun føler sig svigtet af sine forældre, som ikke har troet på hende/hørt efter hvad

hun sagde, og at de nu svigter hende ved ikke at ville forsikre hende om, at [redacted] ikke får lov til at komme i nærheden af hende.

Helene har svært ved at passe på sig selv og sige fra overfor andre, og det lyder til, at hun ikke har fået og heller ikke får lov til dette nu. Hun kan godt få meget ud af at komme i terapi, men hvis de skal fungere bedre sammen som familie, så er det ikke blot hende men også hendes forældre, der har brug for hjælp.

Jeg siger, at jeg vil tage sagen op med visitationsteamet her i huset igen, for måske er den alligevel mere akut end først antaget. Det kan dog godt være, at den stadig skal vente i flere måneder, og så vil det være mit forslag, at de får hjælp på Familieværkstedet. Jeg spørger Helene, om hun vil være afvisende overfor dette. Det vil hun ikke, men det skal bare ikke være hos den samme, som de var inde ved sidst.

Jeg kalder moren ind og fortæller, at vi har talt om mange ting og haft en – efter min mening – god snak, hvilket Helene bekræfter stille. Jeg ridser et par af de væsentligste temaer op og gør særlig meget ud af at fortælle, hvor alvorligt [redacted] adfærd overfor Helene gennem alle disse år egentlig er. Jeg mener faktisk, at det burde anmeldes, for der er tale om seksuelle overgreb fra en væsentlig ældre dreng, og han kan måske også finde på at behandle andre piger/kvinder på samme måde.

Lotte fortæller, at hun også foreslog dette overfor Rikke Riedel, men der fik hun at vide, at så kunne Helene ikke komme til at tale med en psykolog, før sagen var slut. Dette mener jeg faktisk er forkert, men jeg vil lige drøfte det med min leder. Uanset om det er således, mener jeg, at det er vigtigt, at sagen bliver taget meget alvorligt, og at Helene får lov til at undgå at se ham igen.

Moren mener også, at det bliver taget alvorligt, for [redacted] kommer ikke hos dem mere, og skal Henrik og han være sammen, så foregår det hos [redacted]. Jeg mener dog, at det er ligeså vigtigt, at Helene også får lov til at sige fra overfor så meget som at høre noget om [redacted]. Og jeg ville ønske for Helene, at hun kunne få at vide med fuldstændig sikkerhed, at [redacted] aldrig mere vil komme i deres hus. For når man som Helene er blevet udsat for de ting, han har gjort – befølt hende, beordret hende til at tage tøjet af, stukket ting og fingre op i hende, truet hende til tavshed, forsøgt at voldtage hende – så er det vigtigt, at man oplever, at det bliver taget alvorligt, og at ens forældre passer på én.

Lotte giver udtryk for, at hun jo ikke har vist mange af de ting før, og derfor har hun ikke vist, hvad hun skulle gøre. Tingene stemmer ikke helt overens med det, hun selv tidligere har sagt, men jeg går ikke mere ind i det for nuværende.

Jeg fortæller, hvad jeg har foreslået Helene, og det er Lotte også indforstået med. Jeg siger, at de formodentlig vil kunne vente et svar på, hvor og hvornår sagen kommer videre, i løbet af de næste 2 uger. Jeg vil lægge den til min leder, som så vil se på den igen.

Dette bliver foreløbig aftalen.